

Zbierkovým predmetom mesiaca február je ženský kroj z Červeného Kameňa. Kroj sa do múzea dostal kúpou v 80. rokoch. Kroj tvorí rubáš, pozostávajúci zo živôtikovej časti – stánku z činovate a sukňovej časti riasenej zo zrebného plátna. Sukňová časť bola prišitá k stánkovej časti jednoduchými stehmi. Stánok bol podšíty a prednú časť zdobili dva špice a zadnú chrbtovú jeden. V spodnej časti stánku boli tri páry dierok, cez ktoré sa rubáš vyšnuroval bielou šnúrkou. Zadné diely sukňovej časti boli riasené a na spodku ozdobne zošívané šitým spojovacím stehom rozširujúcim sa k okraju sukne. Biela spodnica je z plátna. Vrchnú časť odevu tvorili rukávce s hazuchou – vyšívaným obdĺžnikovým konopným obojkom asi 40 x 25 cm. V 30. rokoch 20. storočia boli súčasťou odevu starých žien. Hazuchy boli vyšívané prírodnou konopnou a bielou bavlnenou niťou, výrezom, ažúrkou, hladkovaním a hrachovinkou. Farebné vyšívanie malo iba doplnkovú úlohu. Hazucha bola po troch okrajoch obšitá zúbkami – paličkovanou, háčkovanou alebo kupovanou čipkou. Tmavá zástera je zo syntetického materiálu zdobená výšivkou červených kvetov. Zástera sa uväzovala žínkami, z rovnakého materiálu. Ku zástere sa viazali farebné stuhy. Sviatočnú pokrývku hlavy u vydatej ženy tvoril tylový čepiec zdobený háčkováním a výšivkou, po okraji okolo tváre bol ukončený čipkou. Ako podložka na úpravu vlasov sa používala obalanica. Na čepiec sa uviazala štvorcová plátenná šatka – skoska, zdobená krajkou. Šatka patrila ku slávnostnej súčiastke odevu a bola jej venovaná adekvátna pozornosť. Škrobila sa tesne pred žehlením a viazala sa pod krkom.

Takýto typ krojov sa nosil aj v okolitých obciach : Bohunice, Dulov, Horovce, Krivoklát, Mikušovce, Podvažie, Pruské, Savčiná, Tuchyňa, Vršatské Podhradie, Bolešov, Kameničany, Podhorie – Slávnické, Sedmerovec, Slávnica, Tlstá hora.